

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI PREKRŠAJNI SUD U SPLITU
Domovinskog rata 4, Split

Broj: Pp-3866/2026-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski prekršajni sud u Splitu, po sucu Mariju Bakoti, uz sudjelovanje zapisničarke Sanje Tolić, u prekršajnom postupku protiv okrivljene Andree Gojun, zastupane po branitelju Mariju Graniću, odvjetniku u Splitu, zbog prekršaja iz članka 229. stavka 7. Zakona o sigurnosti prometa na cestama (Narodne novine br. 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, 42/20, 85/22 i 114/22, dalje u tekstu: Zakon o sigurnosti prometa na cestama); povodom prigovora okrivljene protiv prekršajnog naloga Policijske uprave splitsko-dalmatinske, Postaje prometne policije Split, klasa: 211-07/24-3/4439 od 15. travnja 2024., nakon provedene glavne rasprave 20. svibnja 2026. u odsutnosti okrivljene, branitelja i ovlaštenog tužitelja, dana 25. svibnja 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

Okrivljena: ANDREA GOJUN, OIB: 48791220067, kći Ante i Gordane, rođena 18. srpnja 1990. u Splitu, s prebivalištem u Splitu, Doverska 33, državljanka Republike Hrvatske, prekršajno nekažnjavana

k r i v a j e

što dana 20. lipnja 2022. u 00,01 sati u Splitu, kao vlasnica vozila marke registarske oznake ST 3231-AA, na zahtjev – obavijest o prometnom prekršaju (čl. 53. Zakona o sigurnosti prometa na cestama) klasa: 211-07/22-8/71393, u roku od 15 dana, koji rok je započeo dana 3. lipnja 2022., Policijskoj upravi splitsko -dalmatinskoj, Postaji prometne policije Split, nije dostavila vjerodostojan podatak o identitetu osobe kojoj je svoje vozilo dala na upravljanje dana 14. svibnja 2022.,

dakle, kao vlasnica vozila nije na zahtjev policijskog službenika u roku od 15 dana dala vjerodostojan podatak o osobi koja je upravljala vozilom u vrijeme počinjenja prekršaja,

čime je počinila prekršaj opisan u članku 229. stavku 3. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, a kažnjiv po članku 229. stavku 7. istog Zakona.

I. Na temelju citiranog propisa, uz primjenu odredbe članka 37. stavka 3. točke 1. Prekršajnog zakona (Narodne novine br. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17, 118/18 i 114/22, dalje: Prekršajni zakon) okrivljenoj se

izriče

NOVČANA KAZNA U IZNOSU OD 120,00 (sto dvadeset) EURA

Na temelju čl. 183. st. 2. Prekršajnog zakona okrivljena je obvezna platiti novčanu kaznu u roku od 30 (trideset) dana po pravomoćnosti ove presude. Ukoliko okrivljena u navedenom roku uplati dvije trećine izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini uplaćena.

Na temelju čl. 139. st. 3. u vezi s čl. 138. st. 3. Prekršajnog zakona okrivljena je obvezna naknaditi troškove prekršajnog postupka u paušalnom iznosu od 40,00 (četrdeset) eura u roku od 30 (trideset) dana po pravomoćnosti ove presude.

O b r a z l o ž e n j e

1. Policijska uprava splitsko-dalmatinska, Postaja prometne policije Split, izdala je pod gornjim poslovnim brojem prekršajni nalog protiv okrivljenice zbog prekršaja činjenično opisanog i pravno označenog kao u izreci ove presude; na koji nalog je okrivljena podnijela prigovor zbog poricanja prekršaja.

2. Postupajući po prigovoru na prekršajni nalog, u smislu odredbe članka 238. stavak 9. Prekršajnog zakona, Sud je utvrdio da je prigovor podnesen u zakonskom roku ga je stavio van pravne snage, nakon čega je proveo glavnu raspravu.

3. Sud je proveo glavnu raspravu u izočnosti okrivljene, koja je na istu pozvana putem e-oglasne ploče suda. Naime, okrivljenoj Andrei Gojun je tijekom postupka u dva navrata poslan poziv na adresu njezinog prebivališta Doverska 33 u Splitu, ali su se pozivi vratili kao neuručeni s naznakom dostavljača „obaviještena, nije podigla pošiljku“. Sud je iz opisanih okolnosti zaključio da okrivljena, s obzirom na to da nesporno zna za postojanje predmetnog prekršajnog postupka, jer je primila prekršajni nalog na koji je podnijela prigovor; evidentno izbjegava primitak poziva i dolazak pred sud. U tom kontekstu valja naglasiti kako je okrivljenoj u prekršajnom nalogu istaknuto da svoju obranu može iznijeti pisanim putem, kao i da može u cijelosti uskratiti iznošenje obrane, a ujedno je upozorena da se rasprava može provesti i odluka o prekršaju donijeti i u njenoj odsutnosti.

3.1. Glavna rasprava je stoga na temelju članka 167. stavka 3. Prekršajnog zakona održana u odsutnosti okrivljene, kao i njezinog uredno pozvanog branitelja, jer je sud ocijenio da njeno ispitivanje, kod iskazane pasivnosti i pouzdanosti postojeće dokazne građe; nije nužno za utvrđenje činjeničnog stanja te neće utjecati na pravilnost i zakonitost presude.

3.2. Ovdje treba podsjetiti na stajališta ESLJP izražena u predmetu Marčan protiv Hrvatske (zahtjev br. 40820/12, presuda od 10. srpnja 2014.) prema kojoj mogu postojati iznimne okolnosti koje umanjuju obvezu održavanja usmene rasprave u

slučajevima koji ne spadaju u tradicionalne kategorije kaznenog prava, kao što su postupci koji se odnose na prometne prekršaje u kojima su sporna pitanja bila uglavnom tehničke naravi ili čak činjenična pitanja, kada je okrivljeniku na odgovarajući način omogućeno da pisanim putem iznese svoje tvrdnje i ospori dokaze optužbe.

3.3. Konačno, glavna rasprava je na temelju članka 167. stavka 5. Prekršajnog zakona održana i bez nazočnosti ovlaštenog tužitelja; jer je sud ocijenio da to nije na štetu njegovih interesa.

4. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao prigovor na prekršajni nalog, obavijest o počinjenom prekršaju s pripadajućom dostavnicom, dostavnice uz prekršajni nalog i punomoć okrivljene odvjetniku Mariju Graniću te neispunjeni obrazac podataka o vozaču. Na kraju je izvršen uvid u prekršajnu evidenciju Ministarstva pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, iz koje je vidljivo da okrivljena nije prekršajno kažnjavana.

4.1. U prigovoru na prekršajni nalog okrivljena negira počinjenje prekršaja te ističe „prigovor zastare“.

4.2. Iz sadržaja obavijesti o počinjenom prekršaju od 17. svibnja 2022. i priležeće dostavnice-povratnice proizlazi da je okrivljena Andrea Gojun zaprimila predmetnu obavijest dana 3. lipnja 2022. zajedno s obrascem podataka o osobi koja je upravljala njezinim vozilom u trenutku počinjenja inicijalnog prekršaja.

5. Na temelju ovako provedenog dokaznog postupka, i to iz sadržaja isprava pročitanih u dokazne svrhe, Sud smatra nesporno utvrđenim kako je okrivljena utužene prigode počinila prekršaj, činjenično opisan i pravno označen kao u izreci presude.

6. Odredbom članka 229. stavka 3. Zakona o sigurnosti prometa na cestama određeno da je vlasnik vozila dužan na zahtjev policijskog službenika ili službene osobe jedinice lokalne samouprave koja obavlja poslove iz članka 5. stavka 4. ovoga Zakona, dati vjerodostojan podatak o osobi koja je upravljala vozilom u vrijeme počinjenja prekršaja, a pritom se dostava podataka o više osoba koje su upravljale vozilom u vrijeme počinjenja prekršaja ne smatra dostavom vjerodostojnih podataka o identitetu osobe kojoj je dao vozilo na upravljanje.

6.1. Odredbom članka 229. stavka 7. Zakona o sigurnosti prometa na cestama, koja je bila na snazi u vrijeme počinjenja prekršaja; propisano je kako će se novčanom kaznom u iznosu od 660,00 do 1.990,00 eura kazniti za prekršaj vlasnik vozila ili odgovorna osoba u pravnoj osobi ako u roku od 15 dana ne da vjerodostojan dokaz o osobi koja je upravljala vozilom u vrijeme počinjenja prekršaja.

7. Da je okrivljena primila obavijest o prekršaju u kojem se ujedno zahtijeva dostava podataka o vozaču, proizlazi iz sadržaja dostavnice-povratnice uz tu obavijest, na kojoj se nalazi upravo njezin potpis, a koji je evidentno identičan njezinom potpisu na dostavnici uz prekršajni nalog i punomoći izdanoj branitelju. S obzirom na to da na zahtjev policijske postaje nikada nije odgovoreno, okrivljena je u konkretnom slučaju kao vlasnica vozila propuštanjem dostave traženih podataka ostvarila sva obilježja utuženog prekršaja.

8. Prilikom odmjeravanja kazne okrivljenoj, Sud je kao olakotne okolnosti cijenio njezinu dosadašnju neosuđivanost, zatim njezin stupanj krivnje, koji je prema mišljenju suda na razini nesvjesnog nehaja; jer je nelogično da bi netko svjesno riskirao kaznu od 660,00 eura radi izbjegavanja odgovornosti za prekršaj za koji je propisana kazna od 130,00 eura. Sud je također kao olakotnu okolnost uzeo u obzir upravo spomenutu težinu inicijalnog prekršaja, dok otegotne okolnosti nisu utvrđene. Polazeći od brojnosti i značaja olakotnih okolnosti, Sud je na temelju članka 37. Prekršajnog zakona prema okrivljenoj primijenio institut sudskog ublažavanja, odnosno izrečena joj je novčana kazna u iznosu nižem od najmanje propisane kazne za predmetni prekršaj. U protivnom bi prema mišljenju suda postojao prevelik nerazmjer između stupnja ugrožavanja zaštićenog dobra i izrečene sankcije. Na opisani način će se adekvatno postići svrha kažnjavanja, kako u smislu izražavanja društvenog prijekora zbog počinjenog prekršaja, tako i s aspekta ostvarivanja preventivnog efekta.

8.1. Na temelju članka 183. stavka 2. Prekršajnog zakona, ako okrivljena u roku koji joj je određen za plaćanje novčane kazne uplati 2/3 (dvije trećine) izrečene novčane kazne, smatrat će se da je novčana kazna u cjelini uplaćena.

9. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 138. stavka 3. i članka 139. stavka 3. Prekršajnog zakona, a odnosi se na paušalni iznos troškova, određen s obzirom na složenost i trajanje postupka.

Split, 25. svibnja 2026.

Zapisničarka
Sanja Tolić, v.r.

Sudac
Mario Bakota, v.r.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude okrivljena i ovlaštteni tužitelj imaju pravo žalbe u roku od 8 (osam) dana od dana primitka prijepisa ove presude. Žalba se podnosi Općinskom prekršajnom sudu u Splitu u dva istovjetna primjerka, a o njoj odlučuje Visoki prekršajni sud RH.

Dostaviti: okrivljenoj, branitelju, tužitelju, u spis

Za točnost otppravka – ovlaštena službenica
Sanja Tolić